

Asia C-221/08

Euroopan komissio

vastaan

Irlanti

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 95/59/EY – Muut valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvat verot kuin liikevaihtoverot – 9 artiklan 1 kohta – Valmistajat ja maahantuojat saavat vapaasti vahvistaa tuotteidensa vähittäismyynnissä käytettävän enimmäishinnan – Kansallinen säännöstö, jolla asetetaan savukkeiden vähittäismyynnissä käytettävä vähimmäishinta – Oikeuttaminen – Kansanterveyden suojeleminen – Maailman terveysjärjestön tupakoinnin torjuntaa koskeva puitesopimus

Julkisasiamies J. Kokottin ratkaisuehdotus 22.10.2009 I - 1672

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 4.3.2010 I - 1673

Tuomion tiivistelmä

1. *Verotus – Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Muut valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvat verot kuin liikevaihtoverot (Neuvoston direktiivin 95/59, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2002/10, 9 artiklan 1 kohta)*

2. *Jäsenvaltiot – Velvoitteet – Komissiolle annettu valvontatehtävä – Jäsenvaltioiden velvollisuudet*
(EY 10 ja EY 226 artikla)

1. Jäsenvaltio ei ole noudattanut muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista annetun direktiivin 95/59, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2002/10, 9 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, jos se on asettanut savukkeiden vähittäismyynnissä käytettävät vähimmäis- ja enimmäishinnat, sillä mainittu järjestelmä ei mahdollista kaikissa tilanteissa sen sulkemista pois, että asetulla vähimmäishinnalla heikennetään kilpailuetua, jonka tietyt tupakkatuotteiden valmistajat tai maahantuojat voivat saada alhaisempien omakustannushintojensa vuoksi. Tällaisesta järjestelmästä, jolla lisäksi määritetään vähimmäishinta suhteessa markkinoilla jokaisen savukeluokan osalta käytettyyn painotettuun keskihintaan, voi seurata kilpailevien tuotteiden hintaerojen häviäminen ja hintojen hakeutuminen kohti kalleimman tuotteen hintaa. Mainitulla järjestelmällä loukataan siten valmistajien ja maahantuojien direktiivin 95/59 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa taattua vapautta saada vahvistaa tuotteidensa vähittäismyynnissä käytettävä enimmäishinta.

Maailman terveysjärjestön tupakoinnin torjuntaa koskevalla puitesopimuksella

ei voi olla vaikutusta siihen, onko tällainen järjestelmä sopusoinnussa direktiivin 95/59 9 artiklan 1 kohdan kanssa, sillä tässä sopimuksessa ei aseteta sopimuspuolille mitään konkreettista tupakkatuotteisiin sovellettavia hintatoimenpiteitä koskevaa velvoitetta vaan ainoastaan kuvataan mahdollisia toimintavaihtoehtoja tupakoinnin torjuntaan liittyvien kansallisten terveystavoitteiden toteuttamiseksi. Tämän puitesopimuksen 6 artiklan 2 kohdassa rajoitetaan määräämään, että sopimuspuolet ryhtyvät ”esimerkiksi” toimenpiteisiin, jotka voivat käsittää tupakkatuotteiden veropolitiikan ja ”tarvittaessa” hintapolitiikan toteuttamisen, tai jatkavat tällaisia toimenpiteitä.

Jäsenvaltiot eivät voi perustella direktiivin 95/59 9 artiklan 1 kohdan rikkomista EY 30 artiklalla, kun otetaan huomioon ihmisten terveyden ja elämän suojaamista koskeva tavoite. EY 30 artiklan ei voida katsoa oikeuttavan muunlaisiin toimenpiteisiin kuin EY 28 ja EY

29 artiklassa tarkoitettuihin tuonnin ja viennin määrällisiin rajoituksiin sekä vaikutuksiltaan vastaaviin toimenpiteisiin.

Direktiivi 95/59 ei silti ole esteenä sille, että jäsenvaltiot jatkavat kansanterveyden suojelun piiriin kuuluvia toimia tupakoinnin torjumiseksi.

(ks. 45, 46, 50, 51 ja 57 kohta sekä tuomiolauselman 1 kohta)

2. Jäsenvaltio ei ole noudattanut EY 10 artiklan mukaisia velvoitteitaan, jos se ei ole antanut Euroopan komissiolle tämän muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista annetun direktiivin 95/59, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2002/10, noudattamisen valvontaa koskevan tehtävän suorittamisen kannalta välttämättömiä tietoja.

(ks. 62 kohta sekä tuomiolauselman 2 kohta)